

Разбойникътъ се скрилъ задъ печката, но тамъ разбудилъ гжската. Гжската засъскала и започнала да го бие съ крила. Тогава разбойникътъ се спусналъ въ кухнята, дето спѣлъ работникътъ. Но старецътъ хъркалъ въ сѣня си; на разбойника се сторило, че цѣлата стая е пълна съ хора. Изуменъ отъ страхъ, той избѣгалъ въ гората и се опомнилъ, чакъ когато стигналъ при другаритѣ си.

— Братя, — казалъ имъ той, — страшна работа! Щомъ се върнахъ въ кѣщи, изведнѣжъ нѣщо се спусна въ краката ми и почна да скача и реве. А другаритѣ му отъ покрива завикаха съ страшенъ гласъ: „Повали го! Заколи го!“ Избѣгахъ въ конюшната, мислѣхъ тамъ да се скрия. А въ конюшната нѣкакъвъ великанъ ме така удари въ слабинитѣ съ обущарски калѣпъ, че едва ми не счупи ребрата. Избѣгахъ на другия край на конюшната, но тамъ пѣкъ другъ великанъ се спусна отгоре ми съ една вила. Отидохъ отъ тамъ въ кухнята, но отъ печката нѣкой се хвърли на гърдитѣ ми и започна да драще лицето ми съ жѣлѣзенъ

гребенъ. Скрихъ се задъ печката, но тамъ започнаха да ме биятъ съ лопати. Хайде въ стаята, а въ стаята чувамъ шумъ — като въ пчеленъ кошерь. Мисля си, препълнена е съ хора. Какво да правимъ?

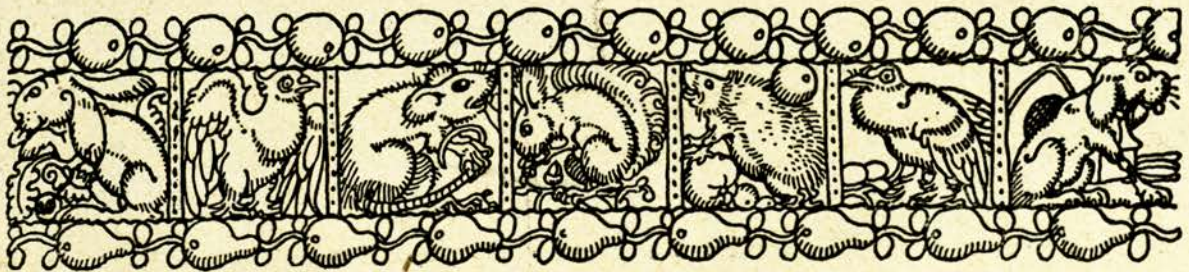
Разбойниците помислили и решили:

— Лоша е тая работа. Враговетѣ сж ни открили дирята, завладѣли сж кѣщата ни и по всичко изглежда, че ще ни преследватъ. Да се дигаме по-скоро, братя, здрави и читави и да опитаме щастието си въ друга страна.

Сѣщата нощъ тѣ избѣгали и се не върнали вече.

А стариятъ работникъ съ животнитѣ останалъ да живѣе мирно и спокойно въ кѣщата на разбойника и не станало нужда на старини да работи на хората. При кѣщата имало голѣма градина съ овошки и зеленчукъ — и тамъ растѣло всичко, каквото имъ трѣбвало.

Прев. Ст. Мокревъ

КАРТИНИ ВЪ ТАЯ КНИЖКА

Зима

картина отъ
Хансъ Клатъ
(въ началото)

Нѣмскиятъ живописецъ Хансъ Клатъ е хубаво и просто изобразилъ зимата. Слънцето залѣзва и освѣтява снѣжнитѣ спадове, надъ които се издигатъ брези, борове и храсталакъ. Реката тече и отразява дърветата и облацитѣ. Брѣговетѣ ѝ сж замръзнали, надъ тѣхъ лежи снѣгъ. Два гарвана се биятъ за кжсче мърша. Нѣма другъ животъ презъ зимата въ тая планинска долина: всичко се е изпокрило, то чака пролѣтъта.

Завистъ

картина отъ
Алфредъ Вецерцикъ
(черно приложение)

Изписана е клетка съ маймуни, преградена на две отъ врата съ жѣлѣзни прѣчки.

Една голѣма маймуна се е господарски разположила на одеялото, върху което има слама, и пие млѣко. А задъ нея сж приближили до решетката други три и я гледатъ завистливо. Едната дори крѣщи: много се е ядосала, че другъ пие млѣкото, а не тя. Но — както нѣмскиятъ живописецъ е изобразилъ животнитѣ — вижда се, че голѣмата е болна: затова сж ѝ сложили одеяло, затова ѝ даватъ и млѣко. Много живъ е погледътъ на маймунитѣ.

Сиращета

картина

отъ

Адолфъ Ехтлеръ
(черно приложение)

Кѣщата е глуха. Бащата е убитъ презъ войната, а наскоро е умрѣла и майката. Дветѣ момиченца сж останали сираци. Въ огнището тлѣ огънь, здрачава се, въ кѣщата на стаята е съвсемъ тъмно. Слабо се